The Faculty Journal of Humanities and Social Sciences, Volume 10, Issue 01, June 2021

ස්ත්‍රීත්වය සාහිත්‍යගත කිරීම : සිංහල නවකතාව පිළිබඳ ස්ත්‍රීවාදී ප්‍රවේශයක්

Femininity in literature: A feminist approach on the Sinhala Novel

ලතා ගුරුසිංහ

සිංහල අධ්‍යයනාංශය

කොළඹ විශ්වවිද්‍යාලය

latha@sinh.cmb.ac.lk

සංක්ෂේපය

ස්ත්‍රීවාදී එළඹුමක් සහිතව සිංහල නවකතාවේ නිරූපිත ස්ත්‍රී-පුරුෂ සමාජභාව විමසීම මේ පර්යේෂණ පත්‍රිකාවේ මුඛ්‍ය අරමුණ වේ. මක් නිසාද යත් ස්ත්‍රීවාදී දාර්ශනික විශ්ලේෂණ ක්‍රමය සෑම සමාජ ගැටලුවක්ම ස්ත්‍රී-පුරුෂ සමාජභාවය අනුව විග්‍රහ කරන බැවිනි. 19 වන හා 20 වන සියවස්වල බටහිර සමාජයෙහි ස්ත්‍රී ප්‍රශ්න හා බැඳුණු උද්ඝෝෂණ හැඳින්වීමට ස්ත්‍රීවාදය යන වචනය භාවිත කළත් මේ වන විට එය පුළුල් අර්ථයකට වර්ධනය වී ඇත. ඒ අනුව ස්ත්‍රීවාදය ස්ත්‍රීන්ට විරුද්ධව දැනට කෙරෙන වෙනස්කම් නැති කිරීම සඳහා සම අයිතීන් හා නෛතික ප්‍රතිශෝධන ඉල්ලා සිටින අතරම සමානාත්මතා සහ විමුක්ති ව්‍යාපාරවලින් ද ඔබ්බට ගොස් පවත්නා ක්‍රමය වෙනස් කිරීමට උත්සාහ කරන පුළුල් සංකල්පයක් බවට පත්වී ඇත. ස්ත්‍රීවාදයෙහි විවිධ න්‍යායාත්මක ප්‍රවේශ දැකිය හැකිය. කාන්තාවට බලය පැවරීමට, සමානාත්මතාව නිර්මාණය කිරීමට ,විමුක්තිය අත්පත් කර ගැනීමට ,මර්දනයට හා වෙනස්කම් ඉවත් කිරීමට යන කරුණු මතවාදීමය වශයෙන් ස්ත්‍රීවාදයට ඉලක්කගත වේ. ස්ත්‍රීවාදී සාහිත්‍ය ස්ත්‍රීවාදී ව්‍යාපාරයේ කාර්යභාරය පරිසමාප්ත කිරීමට උත්සුක වේ. ස්ත්‍රීවාදී සාහිත්‍ය විචාරයේ දී සාහිත්‍යකරණය හා ස්ත්‍රී අනුභූතීන් අතර පවත්නා සම්බන්ධය ස්ත්‍රීවාදී දෘෂ්ටියක් මත පිහිටා ව්‍යාඛ්‍යාන කිරීමත්, ලේඛකයන් විසින් මෙන්ම ලේඛිකාවන් විසින් ද ස්ත්‍රීන්ගේ සිතුම් පැතුම්, ඇදහිලි විශ්වාස, ජීවන ශෛලීන් සාහිත්‍යගත කොට ඇති ආකාරය සියුම් පරීක්ෂණයකට ලක් කිරීමත් සිදු වේ. ඒ අනුව ඊවා රණවීර, සුමිත්‍රා රාහුබද්ධ, කේ. ජයතිලක, ටෙනිසන් පෙරේරා යන කතුවර කතුවරියන්ගේ තෝරා ගත් නවකතා ඇසුරෙන් මෙම අධ්‍යයනය සිදු කෙරේ.

ප්‍රමුඛ පද: නවකතාව, ස්ත්‍රීවාදය, ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය, පීතෘ මූලිකත්වය, සාහිත්‍ය විචාරය

Abstract

Inquiring into depictions of gender in the Sinhala novel with a feminist approach is the objective of this research paper. The fact that in feminist ideology-based analysis, every social issue is explained in terms of gender is the reason for this. Though the term feminism first came into use in reference to the protests which occurred in relation to issues concerning women in western society in the 19th and 20th centuries, it has by now acquired a broader meaning. Feminism has become a broad concept which, while seeking to end the prevailing discrimination against women by demanding equal rights and amending of laws, also goes beyond equal rights and liberation movements, in attempts to change the existing system. There are several theoretical approaches in feminism. Empowering women, creating gender equality, achieving liberation, removing suppression and discrimination are ideologically targeted in feminism. Feminist literature is solicitous to (i.e., keenly concerned with) fulfilling the role of the feminist movement. In feminist literary criticism the connection between literature and the feminine experience is expounded from a feminist standpoint and the depictions in literature by writers (both male and female) of feelings, beliefs and lifestyles of women are subjected to close scrutiny. Accordingly, this study has been conducted using novels selected from among the works of authors Eva Ranaweera, Sumithra Rahubaddha, K. Jayatilake, and Tennyson Perera.

Keywords: Novelty, Feminism, Gender, Patriarchy, Literary Criticism

1. හැඳින්වීම

ස්ත්‍රීවාදී අභිමතාර්ථ දිනා ගැනීමේ පරිශ්‍රමය පසුපස ස්ත්‍රී-පුරුෂ සමාජභාව ගැටලුව පවතී. ස්ත්‍රී-පුරුෂ සමාජභාව යනු සමාජ සංස්කෘතික නිර්මිතියකි. ස්ත්‍රී-පුරුෂ සමාජභාව න්‍යායාත්මක නිර්ණායකයක් සහ සංස්කෘතික යථාර්ථයක් ලෙස නිරතුරුව පවතී.

ස්ත්‍රී-පුරුෂ සමාජ අසමානතාව, ස්ත්‍රී-පුරුෂ භේදය, ස්ත්‍රිය වෙනස්කම්වලට ලක් කිරීම, මර්දනය, ද්විතීයිකභාවය යන බොහෝ අංග පිතෘ මූලිකත්වයේ නිපැයුමකි. පීතෘ මූලික සමාජය යනු ස්ත්‍රීන් යටපත් කොටගෙන පුරුෂයන් ආධිපත්‍යය පෑම නොව පද්ධතිගත ව්‍යුහයක් ලෙස පවතින්නකි. පීතෘ මූලික මතවාද පුරුෂ මූලිකත්වය යන සංකල්පවලට ස්ත්‍රීවාදීහු දැඩි ලෙස අභියෝග කරති. ස්ත්‍රීත්වය යන සංකල්පයෙහි නියම අර්ථය පහදා දීමටත්, එය පුරුෂ කේන්ද්‍රීය සමාජවල බලපෑම හා ආධිපත්‍යයට නතු වී ඇති ආකාරය පෙන්වා දීමත් ස්ත්‍රීවාදී සාහිත්‍ය එළඹුම්වල අපේක්ෂාව වේ. ස්ත්‍රීවාදයෙහි විවිධ ප්‍රභේද පවතින අතරම එහි යටිතලයේ පදනම වන ස්ත්‍රී-පුරුෂ සමාජභාවයේ ද විවිධාකාර විග්‍රහ කිරීම් දැකිය හැකිය.

2. සාහිත්‍ය විමර්ශනය

ඒ.වී. සුරවීර නවකතා නිර්මාණය හා අවබෝධය, එදිරිවීර සරච්චන්ද්‍ර සිංහල නවකතා ඉතිහාසය හා විචාරය, එරික් ඉලයප්ආරච්චි කලාත්මක ඥානය සහ සැබෑ ලෝකය, දූවෙන ප්‍රශ්න, ලියනගේ අමරකීර්ති අමුතු කතාව, පශ්චාත් යථාර්ථවාදී ප්‍රබන්ධ කලාවක් වෙත ප්‍රබන්ධ න්‍යායික රචනා සිංහල නවකතාව පිළිබඳ අධ්‍යයනයේ දී භාවිතයට ගැනිණ. මේ හැර ස්ත්‍රිය විෂයෙහි එළිදක්වන ලද සිංහල ප්‍රකාශන ගණනාවක් ද ඇසුරු කෙරිණ. පිතෘ මූලිකත්වය යනු කුමක්ද? කමලා භාසින් ,ස්ත්‍රීවාදය හා ජාතිකවාදය කුමාරි ජයවර්ධන, භාවිත කෙරිණ. එමෙන්ම ස්ත්‍රීවාදය හා ස්ත්‍රී-පුරුෂ සමාජභාවය පිළිබඳ න්‍යායාත්මක දැනුම ලබා ගැනීම සඳහා Betty Freiden The Feminine Mystique , Judith Butler Gender Trouble, Simone de Beauvoir The Second Sex , Freedman Jademan Feminism, Sandra Gillbert and Susan Guber The Mad Women in the Attic කෘති ද පරිශීලනය කෙරිණ.

3. අධ්‍යයනයේ අරමුණ

ස්ත්‍රීවාදී සාහිත්‍ය විචාරයට අනුගත වෙමින් සිංහල නවකතා රචකයන් හා රචිකාවියන් ස්ත්‍රීත්වය සාහිත්‍යගත කොට ඇති ආකාරය විමසා බැලීම මෙම පර්යේෂණාත්මක අධ්‍යයනයේ ප්‍රමුඛතම අභිප්‍රාය වේ. සාහිත්‍ය නිර්මාණ එය බිහිවන කාල පරිච්ඡේදයේ ස්ත්‍රිය පිළිබඳ ආකල්ප, සිතුම් පැතුම් පිළිබිඹු කරන බව ස්ත්‍රීවාදීන්ගේ අදහසකි. ස්ත්‍රීත්වය පිළිබඳව සම්මතව පවත්නා සාම්ප්‍රදායික චින්තනයෙන් බැහැරවීමට මෙම නිර්මාණකරුවෝ සමත් වී ඇත්ද ? ස්ත්‍රීවාදී සාහිත්‍ය එළඹුමක් නිර්මාණවල අන්තර්ගත වී තිබේද යන්න විමසා බැලීම අධ්‍යයනයේ අරමුණු වේ.

4. අධ්‍යයන ක්‍රමවේදය

වර්තමාන ලාංකේය කාන්තාව තරමක නිදහස් බවක් අත්පත් කරගෙන සිටිය ද ඉතිහාසයේ සිට ඇය තවමත් වෙනස්කම්වලට (discrimination), මර්දනයට (oppression), ද්විතියිකභාවයට (subordination) භාජනය වේ. ශ්‍රී ලාංකේය කාන්තාව සම්බන්ධ පර්යේෂණ වැඩි වශයෙන් දිශානුගත වී ඇත්තේ සමාජ, සංස්කෘතික, දේශපාලනික, නෛතික වැනි විෂයානුබද්ධ කරුණු පදනම් කරගෙනය. මේ නිසා නූතන සිංහල සාහිත්‍ය සම්බන්ධිතව සිදුවී ඇති මැදිහත්වීම් අත්‍යවශ්‍ය වී ඇත. පුස්තකාලය ආශ්‍රිතව පර්යේෂණ කටයුතු සිදු කෙරිණ. සාහිත්‍යයෙහි ස්ත්‍රීත්වය ස්ථානගත කර ඇති ආකාරය අධ්‍යයනය කිරීම සඳහා ඊවා රණවීර, සුමිත්‍රා රාහුබද්ධ, කේ. ජයතිලක, ටෙනිසන් පෙරේරා යන ලේඛක ලේඛිකාවන්ගේ කෘති මේ සඳහා ඇසුරු කෙරිණ.

5. සාකච්ඡාව

ස්ත්‍රී-පුරුෂ සමාජභාවය යනු ස්ත්‍රියට හා පුරුෂයාට සමාජය විසින් ලබා දී ඇති ස්ථානයයි. ස්ත්‍රී-පුරුෂ සමාජභාවය පිරිමියාට වඩා ස්ත්‍රිය පීඩනයට පත් කරන සමාජීය ගොඩනැංවීමකි. පීතෘ මූලිකත්වය විසින් මෙම ගොඩනැංවීම සිදු කරනු ලබයි. ස්ත්‍රී-පුරුෂ සමාජභාව හා සම්බන්ධිත ස්ත්‍රීවාදී න්‍යාය පොදු මූලධර්ම මත නිර්මාණය කර ගත්තකි. ස්ත්‍රීවාදය නැතහොත් කාන්තා විමුක්තිය සඳහා වන අරගලය ප්‍රජාතන්ත්‍රීය අයිතිවාසිකමක් ලෙස මෙම න්‍යායෙහි අන්තර්ගත වේ. භාෂාවත්, සාහිත්‍ය සම්පාදනයත්, සාහිත්‍යික විචාරයත් යන තුන් වපසරිය තුළ ස්ත්‍රීවාදී ධාරාව පහළ වූයේ පුරුෂ බලයට හෙවත් පීතෘ මූලිකත්වයට එරෙහිව දක්වන විරෝධතා සහිත ව්‍යාපාරයක් ලෙසිනි. සාහිත්‍ය පඨිත අධ්‍යයනය කරන විට ස්ත්‍රී-පුරුෂ සමාජභාවය නම් පදාර්ථය එම පඨිත හරහා විවිධ පරාස ඔස්සේ සාකච්ඡා වන අයුරු දැකගත හැකිය. ස්ත්‍රීවාදය වර්තමානය වන විටත් ලාංකේය සමාජ සන්දර්භය පිළිගත්තක් නොවේ. වැරදි වටහාගැනීම්, ප්‍රතික්ෂේප කිරීම්, විරෝධතා දැක්වීම් සහිත මතවාදයක් ලෙස ස්ත්‍රීවාදය තහවුරු වී ඇත. ස්ත්‍රීවාදී සාහිත්‍ය විචාරය, එහි ක්‍රමය සහ න්‍යාය බහුවිධ අරුත් ගනියි. ස්ත්‍රීවාදී සාහිත්‍ය විචාර දේශපාලන කතිකාව තුළ පීතෘ මූලිකත්වය සහ ලිංගිකත්වයට එරෙහි විචාරාත්මක, න්‍යායාත්මක ප්‍රායෝගික තත්ව දැකිය හැකිය.

ඊවා රණවීර තම නවකතා ත්‍රිත්වයටම ලැයිසා (1967), සෙදෝනා (1973), තනි නොතනියට (2003) විෂය කරගෙන ඇත්තේ පුරුෂ මූලික සමාජ ව්‍යූහයක පීඩනයට ලක්වන, විශේෂයෙන් ලිංගික හිංසනයට ලක්වන ස්ත්‍රීන්ය. පුරුෂෝත්තම සමාජයක දරිද්‍රතාවෙන් පීඩා විඳින ගැහැනිය පිළිබඳ ප්‍රබල විවරණයක් මේ නිර්මාණවල ගැබ්ව පවතී. ලැයිසා, හෙලේනා සහ ඔවුන්ගේ මව නිවෙස්වල බැලමෙහෙවර කරන කාන්තාවෝ වෙති. පාසැල් ගුරුවරියක වන

හාමිනේත් ඇයගේ ස්වාමිපුරුෂයා වන රාජපක්ෂ මහතාත් ලැයිසා නම් මෙහෙකාරියට සලකන්නේ දෙයාකාරයකිනි. හාමිනේ නිවසේ සියලු කටයුතු ලැයිසාගෙන් සිදු කර ගන්නා අතරම රාජපක්ෂ මහතා ලැයිසාගෙන් ලිංගික අවශ්‍යතා සපුරා ගනියි. ලැයිසාත් මවත් තම සොහොයුරිය වන හෙලේනාත් දිළිඳුකම හා අනාරක්ෂිත බව නිසා පුරුෂයින්ගේ අතවරවලට ලක් වෙති. සමාජ ප්‍රභූත්වය දිළිඳු ස්ත්‍රිය කෙරෙහි බලපවත්වන ආකාරය ඒවා මනාව මෙම නවකතා ත්‍රිත්වයෙන් පෙන්නුම් කරයි.

> ''රාජපක්ෂ පවුලේ ළමයකු මගේ කුස පිළිසිඳ ගැනීම නම්බුවක් ලෙස අම්මාත් සලකනවා ඇතැයි මට සිතුණා. මගෙ කෙල්ලගෙ තාත්තට අවනම්බු නැතිව කෙල්ලට උගන්වන්න ඕනෑ යයි අම්මා කියනවා මට මතකයි. වෙන එකක් තියා තාත්තා කවුද කියාවත් අම්මා කිව්වෙ නැත්තෙ තාත්තට අපි අවනම්බුක් වෙන නිසා විය හැකිය'' (රණවීර, 1967 : 118).

මේ නවකතාවේ සිදුවීම් තුළින් මතු වන්නේ ස්ත්‍රීත්වයට හිමි යටහත් බවේ රාමුවයි. මේ කාන්තාවන් තිදෙනාම අහිංසක, අවංක යටහත් පහත් ගැහැනු වෙති. ලැයිසා තමා නිසා ගැබ් ගෙන ඇති බව දැනගන්නා රාජපක්ෂ මහතා දරු ගැබ හානි කිරීමට උත්සාහ ගනියි. ඒ සමගම වෙනත් පුරුෂයකුට ඇය විවාහ කර දීමට ද උත්සුක වේ. නීත්‍යානුකූල විවාහයකින් තොරව ස්ත්‍රියකට දරු ගැබක් පිහිටීම සමාජ අවමානයට හේතුවකි. එහි දී පීතෘත්වය නිර්ණය කිරීමේ වගකීම පැවරෙන්නේ ස්ත්‍රියටය. ස්ත්‍රියගේ ඉරණම කෙරෙහි බලපාන ප්‍රේමය, විවාහය, ලිංගිකත්වය පිළිබඳ ගැටලු ස්ත්‍රී විමුක්ති ව්‍යාපාරයේ තියුණු විමසුමට ලක් වේ.

පීතෘ මූලික ආධිපත්‍යය පිළිබඳ කතුවරිය යටිතලයේ ගෙන යන සාකච්ඡා සංකීර්ණ සාකච්ඡාවකට මඟ පාදයි. මෙහි දී පීතෘ මූලිකත්වය පද්ධතියක් ලෙස තේරුම් ගැනීම වැදගත්ය. පිරිමි ගැහැනුන්ට වඩා උසස් වෙතියිද පිරිමින් විසින් ගැහැනුන් පාලනය කරනු ලැබිය යුතු යයි ද ගැහැනුන් පිරිමියාට අයත් දේපලෙහි කොටසක් වෙතියිද යන දෘෂ්ටිය ඊවාගේ නිර්මාණ තුළ අභියෝගාත්මක ප්‍රකාශන වේ. පුද්ගලික දේපල ක්‍රමය, ධනේශ්වර සමාජ ක්‍රමය පවත්නා තන්හි ලිංගික හා වෛවාහික ප්‍රශ්න අනේකවිධ ගැටලු සහ ගැටුම් සියලුම සමාජ පන්ති හා ස්තරවල ස්ත්‍රිය පීඩාවට පත් කරන බව ස්ත්‍රීවාදීන්ගේ අදහසකි.

ඊවා රණවීරගේ 'සෙදෝනා' නවකතාවෙහි දෙමාපියන් අහිමි අවිවාහක දිළිඳු තරුණියකගේ ජීවන වෘත්තාන්තය අන්තර්ගත වේ. ගමේ නිවෙස්වල මෙහෙකාර සේවයේ යෙදෙමින් සොහොයුරා පෝෂණය කරන ඇය තමා සේවය කරන ගෙදරක විවාහක පුරුෂයකු සමග ප්‍රේමයෙන් බැඳේ. සියලු සමාජ කුල සිරිත්, සදාචාරය ඇයට එරෙහිව අවි දරන්නේ ඇගේ දිළිඳුකමට පමණක් නොව ස්ත්‍රීත්වයට බව අවධාරණය කිරීම කතුවරියගේ අරමුණ වූ බව පෙනේ.

> ''ජේම්ස් මුරකාරයා ආවා..... ඉණෙන් ඇද්දා. කොස් ඇට ටික බිම. හැට්ටෙ ඇද්දා.... සෙදෝනා කෑ මොර දුන්නා. දෙපළු වුණු හැට්ටෙ අල්ලාගෙන කෑ ගසන සෙදෝනා ඉස්සරහ ඉර අව්වට දියවෙන අයිස් කැල්ලක් වගේ ජේම්ස් අතුරුදහන් වුණා'' (රණවීර, 1999 : 57).

සෙදෝනාගේත්, දියෝනිස්ගේත් ප්‍රේමය ඵලප්‍රාප්ත වන්නේ මහ රබර්වත්ත මැද ගල්පොත්ත උඩදීය. එක් රාත්‍රියකදී සදාචාරවාදී අධිපතිවාදී මතවලින් ආතුර වූ ගම්මු රබර්වත්ත වටලති. එහි දී සෙදෝනාට සමාජයෙන් ලැබෙන ප්‍රතිචාරය වේදනාකාරීය. සෙදෝනා පවත්නා සංස්කෘතික රාමුවෙන් බැහැරවීම නිසා ඇයට ගමේ සියලු දොරවල් වැසෙයි. පිරිමියා පමණක් නොව ස්ත්‍රීන් අතර ද පවත්නා පීතෘ මූලික බලධාරිත්වය පිරිමියාට වරද පටවන්නේ නැත. මෙහි දී වරදකාරයන් කළ වරද කුමක්ද මිස වරදකාරයා කවරෙක්ද යන්න නොවිමසයි. ස්ත්‍රීවාදීහු මෙම පුරුෂ මූලිකත්වය දැඩි විවේචනයට ලක් කරති. ඊවා රණවීරගේ ලැයිසා, සෙදෝනා නවකතා ද්විත්වයෙන්ම සාකච්ඡා කෙරෙන්නේ ස්ත්‍රීභාවයට එරෙහිව පවත්නා පීතෘ මූලිකත්ව සංකල්පයයි.

සුමිත්‍රා රාහුබද්ධගේ බොහෝ නවකතාවල ද ස්ත්‍රීත්වය පුරුෂත්වය පිළිබඳ ප්‍රකාශන හඳුනාගත හැකිය. උදානය (1979), දළ රළ පෙළ (1981), කෙළිමඬල (1984), සුර අසුර (1986), ඉටි පහන් (1994), අග පිපි මල් (1998) මින් කෘති කිහිපයකි. කෙළිමඬල නවකතාවේ දේශපාලනඥයකුගේ අනියම් බිරියක වීම නිසා ස්ත්‍රියක් ගෙවන පීඩාකාරී ජීවිතය සාකච්ඡා වේ. උදානය නවකතාවේ දී නොමේරූ මනසක් ඇති දරුවකුගේ මවක ලෙසත් ස්වාමියා විසින් නොසලකා හරින ලද බිරිඳක ලෙසත් සියලු අභියෝග හමුවේ අප්‍රතිහත ධෛර්යයෙන් හා ඒකායන අධිෂ්ඨානයෙන් ජීවිතය ජය ගන්නා ගැහැනියක නිරූපිතය. ඉටිපහන් නවකතාවේ අවජාතක දරුවකු හදාවඩා ගැනීමේ අසීරු අවස්ථාවට මුහුණ දෙන මවක් හා සමාජය විසින් අවතක්සේරු කරන තරුණියක පවතින දේශපාලනය වෙනස් කිරීම සඳහා විකල්ප දේශපාලන ගමනක් යාමත්, නිදහස් ලෙස සිතන ඇය ක්‍රමයෙන් තමා විසින් ප්‍රතික්ෂේප කරනු ලැබූ දේශපාලන බල අධිකාරියේම ගොදුරක්ව අවසන් ගමන් යන ආකාරයත් නිරූපිතය. 'අග පිපි මල්' නවකතාවේ දික්කසාද වී දරු දෙදෙනෙකු ද සමග දිවි ගෙවන නීතිඥවරියක සිය වෘත්තිමය හා ආත්ම ගරුත්වය උදෙසා කරන අරගල, මවක ලෙස විඳින කායික, මානසික පීඩාවනුත් සාකච්ඡා වේ.

'උදානය' නවකතාවේ අමරා ගමේ වෙද මහතාගේ දියණියයි. විශ්වවිද්‍යාලයේ දී හෙක්ටර් සමග පැවති සබඳතාව නිසා ඇයට විවාහයට පෙර ඔහු නිසා දරු ගැබක් හට ගනියි. අමරා මවක වීමේ දැඩි ආසාවකින් සිටිය ද දරු ගැබ නැති කිරීමට හෙක්ටර් අමරාට යෝජනා කරයි. තම අනාගත ඉලක්ක සඳහා යන ගමනට දරුවා බාධකයක් බව හෙක්ටර් පවසයි.

> ''මොනව වුණත් මට වාවන්න බෑ හෙක්ටර් මේ පවුකාර වැඬේ අත්හැරලා දාමු හෙක්ටර්. අපි බැන්දම ප්‍රශ්නෙ ඉවරනෙ.
> දැන් ඔය ළමයා උපන්නත් වැඩක් නෑ. කොච්චර වස විස කෑවද? අංග විකලයෙක් වෙන්නත් බැරි නෑ. අනික මාස හත අටක් යනකන් බදින්න මට කොහොමත් බෑ'' (රාහුබද්ධ, 1979 : 32).

පූර්ව වෛවාහික කාලයේ දී ලිංගික සබඳතා පැවැත්වීම නිසා අවසානයේ පීඩි විඳින්නේ ස්ත්‍රිය බව කතුවරිය අවධාරණය කරයි. පවුල් සැලසුම් ක්‍රම පවා ස්ත්‍රියට පමණක් ඇති වගකීමක් කොට සලකා ඇත. ස්ත්‍රීත්වය සම්බන්ධ පුරුෂ කේන්ද්‍රීය දෘෂ්ටිය ශ්‍රී ලාංකේය සමාජයේ පවතින ස්ත්‍රීත්වය පිළිබඳ ප්‍රතිනිරූපණය කතුවරියගේ නිර්මාණවලින් වඩාත් හොඳින් සාකච්ඡා වේ.

> ''තමුසේ විශ්වාස කරනවා...... අපේ මිසිස් ඉන්නවා නේද? වචනයක් කතා කරන්නෙ නැහැ. මං ...... හ්ම් කිව්වොත්. අනික ඔය බහුභූත ආරලු බූරලුත් නැහැ එයා ගාව. පොඩ්ඩක් සෝෂල් මදි උනාට..... ඒක හොඳයි.....'' (රාහුබද්ධ, ...).

සුමිත්‍රාගේ **'දළ රළ පෙළ'** කෘතියෙහි දී පියාගේ බලපෑම මත මහලු පුද්ගලයෙකුට බිරිය වීමට අකමැති වීම නිසාත් කුසගින්න හා බැඳුණු පීඩා නිසාත් පබාවතී නිවසෙන් පිටවෙයි. අවසානයේ මෙහෙකාරියක ලෙස සේවයට ගිය ඇයට නිවසේ ධනවත් මහල්ලාගේ අනියම් බිරිය වීමට සිදු වේ. එහි උත්ප්‍රාසාත්මක කාරණය වනුයේ තම බිරිඳගෙන් ලබා ගැනීමට නොහැකි වූ කන්‍යාභාවය පිළිබඳ සලකුණ දැකීමට ඔහු තුළ නිදන්ගතව පැවති කැමැත්ත පබාවතීගෙන් සපුරා ගැනීමයි. ඔහු නිසා පබාවතිය ගැබ් ගැනීමත්, නිවැසියන්ගේ වෙනස්කම්වලට මුහුණදීමට සිදුවීමත් නිසා ඇය බෙහෙවින් අසරණ වේ. අවසානයේ නීත්‍යානුකූල විවාහයේ සැමියා සියදිවි නසා ගැනීමත් නිසා දරු දෙදෙනෙකු සමග තනි වීමට පබාවතීට සිදු වේ.

ස්ත්‍රියට එරෙහිව පවත්නා පුරුෂ හිංසනය යනු හුදෙක් ඇයට එරෙහිව ක්‍රියාත්මක වන බලයේ එක් ස්වරූපයක් පමණක් බවට ස්ත්‍රීවාදීහු අර්ථකථනය කරති. හිංසනය, තර්ජනය මගින් පුරුෂ මූලිකත්වයට එරෙහිව කාන්තාවගේ පාර්ශ්වයෙන් එල්ල විය හැකි අභියෝග නැති කර දැමිය හැකිය. එමෙන්ම ඇය තව දුරටත් සාම්ප්‍රදායික රාමුව තුළ සිරගත කළ හැකිය.

> ''ඒක යස කතාවක්නේ....ඒ මිනිහා හැට පැහිච්ච මිනිහෙක්. මෙකි ඇබින්දන් කෙල්ල. ඒකි ගෙදර හිටපුවාවෙ. අම්මා එදා තාත්තා සමග හරි හරියට කතා කළාය. පඳුරී..... තෝ එනවද මාත් එක්ක කට ගහන්න.... තෝ මරල හංගනවා කැලේ.....අම්මපා..... වහපිය කිව්ව කට...... අම්මා එදා තාත්තාගෙන් වෙනදාට වඩා ගුටි කෑවාය'' (රාහුබද්ධ, 1998 : 20).

පියාගේ පහර කෑමට ලක් වන මවත්, මෙහෙකාර සේවයේ යෙදෙන නිවසේ විජේවර්ධනගෙන් පහර කන මෝනා නම් බිරිඳත් ගෘහස්ත හිංසනය පිළිබඳ ප්‍රබල නිදසුන්ය. පබාවතිය ළමා කාලයේ පියාගෙන් ද මෙහෙකාර සේවයේ දී විජේවර්ධනගෙන් ද විවාහයේ දී වීරසේනගෙන් ද හිරිහැර විඳියි.

> ''ලෝකයේ සෑම තැනකම පවතින ස්ත්‍රී-පුරුෂ සමාජභාවය පිළිබඳ වෙනස්කම් බොහෝ විට පීතෘ මූලික වේ. මෙම වෙනස්කම් නිසා පිරිමින්ගේ ආධිපත්‍යය තහවුරු වන අතරම පිරිමින්ට වාසිදායක ද වේ'' (භාසින්, 2009 : 36).

දේශපාලනඥයෙකුට අනියම් බිරිය වීම නිසා දුක උරුම කර ගත් ගැහැනියකගේ කතාවක් කෙළිමඬල නවකතාවට විෂය වී ඇත. පස් අවුරුද්දක් රංජනී සමග පෙම් බැඳ සිටි පූජිත තෙන්නකෝන් සමරා නම් ධනවත් තරුණිය විවාහ කර ගනියි. එහෙත් ප්‍රේම සම්බන්ධය ද විවාහය සමග දිගටම පවත්වාගෙන යාම නිසා රංජනීට දියණියක් ද සමරාට දරු තිදෙනෙක් ද උරුම වෙති. රංජනීට දරු ගැබක් හටගෙන ඇති බව දැනගත් විට එය නැති කිරීමට පූජිත උත්සාහ කිරීමෙන් ගැටුමක් හට ගනියි.

> ''ඇයි මේ අනාචාරයට ස්ත්‍රී පුරුෂ භේදයක්. පිරිමියෙක් රස්සාවෙන් දොට්ට දාලා නෑ අනියම් බිරියට ළමයෙක් හම්බවුණාය කියලා. පූජිත මේ ඔක්කොම සම්ප්‍රදායවල්. සදාචාර කතා, මොකද එක පැත්තකට විතරක් ඇයි?
> විමුක්තිකාරියන්ට ඕකට විරුද්ධව සටනක් ආරම්භ කරන්න බැරියැ. ඔය ඉන්නෙ කලිසම් ඇඳගෙන තොප්පි දාගෙන තොල් රතු කරගෙන. සමතැන් ඉල්ල ඉල්ලා ගෙනියන්න පුළුවන්නෙ ව්‍යාපාරයක්. ආදරෙන් මුලා වී වැටෙන්න එපාය කියලා කියමින් පූජිත හඬ නගා සිනාසුණේය'' (රාහුබද්ධ, 1984 : 68, 69).

සුමිත්‍රා රාහුබද්ධගේ 'සුර අසුර' නවකතාව ත්‍රස්තවාදය විසින් බෙදා වෙන් කොට පාලනය කරනු ලැබීමේ උපක්‍රමශීලී ප්‍රතිපත්තියට ගොදුරු වූ සහෝදර ජනතා කොටස් දෙකක සම්බන්ධතාව ඇසුරු කර ගත්තකි. සුරනිමල පරිපාලන නිලධාරියකු ලෙසත්, ලක්ෂ්මී ද්‍රවිඩ වෛද්‍යවරියක ලෙසත් ප්‍රේමයෙන් බැඳී විවාහයකින් එක් වන්නේ වැඩිහිටි විරෝධතා මධ්‍යයේය. එහෙත් ලක්ෂ්මී තම රෝහලේ සේවය කරන රොමේෂ් සමග හිතවත් වීම සුරනිමල දකින්නේ පතිද්‍රෝහී වීමක් ලෙසිනි. සුරනිමලගේ දැඩි ආධිපත්‍යය නිසා ලක්ෂ්මීට මුහුණදීමට සිදු වන ඛේදජනක අත්දැකීම් 'Prtrayed of women in Sri Lanka' කෘතියේ දක්වේ.

සුමිත්‍රාගේ ඉටිපහන් නවකතාව ප්‍රධාන වශයෙන් ස්ත්‍රීත්වය තේමා කර ගත්තකි. හීන්අප්පු සමග විවාහ වී සිටින දුලිනා නගරයේ සුදු ඒජන්තගේ නිවසේ මෙහෙකාර සේවයට ගොස් දියණියක ද රැගෙන ගමට පැමිණෙයි. එම දියණිය වන ඩේසි සුසන් හෙවත් සෝමේ ගමේ හැලහැප්පීම්වලට මුහුණදෙමින් අධ්‍යාපන කටයුතුවල යෙදුණ ද එම සමාජ සංස්කෘතිය

ඇයට හිස එසවීමට ඉඩ නොදෙයි. විවිධ හිරිහැරවලට එරෙහිව දේශපාලන වශයෙන් නැගී සිටීමට ඇය උත්සුක වන්නේ එබැවිනි. අවසානයේ හමුදා නිලධාරියකු වන නියතපාල සමග විවාහ වන ඩේසි විවිධාකාර අභියෝගවලට මුහුණදෙයි.

> ''මෙහෙන් මාව අල්ලගෙන ගිය දවසෙම පොලීසියේ ලොක්කෙක්.... ලොක්කෙක් නෙවෙයි ඌ බල්ලෙක්.... ඌ කිසිම අනුකම්පාවක් නැතුව මාව නන්නත්තාර කළා. ඊට පස්සෙ විඩෙන් විඩේ මාසයක්...... හමාරක් පොලීසියෙ එවුනුයි...... තව තවත් එවුනුයි මාව හප කළා'' (රාහුබද්ධ, 1994 ඃ 193).

සෝමේ පොලිස් අත්අඩංගුවේදී ගැහැනියක වීමත් දුලීනා සහ සෝමේ පිළිබඳ ගමේ පවත්නා කතාබහත් නිසා සෝමේගේ සැමියා වන නියතපාල ක්‍රෝධයෙන් හා කලකිරීමෙන් පසුවෙයි. දේශපාලනය ගැන උනන්දු වීම ඊට ප්‍රායෝගිකව මැදිහත්වීම පිරිමියා සතු අයිතියකි. පිටත ලෝකය සමග සම්බන්ධතා පැවැත්වීමේ නිදහස පිරිමියා සතුය. පවුලක දෛනික පැවැත්ම පිළිබඳ වගකීම සම්පූර්ණයෙන් බාර වනුයේ කාන්තාවටය. නියතපාලට අවශ්‍ය වූයේත් සෝමේ මගහැර සිටියේත් මෙම කාර්යයන්ය. අවසානයේ නියතපාල දුලීනාටත්, සෝමේටත් පහර දී සියදිවි නසා ගනියි.

ගෘහ ප්‍රචණ්ඩත්වය මුදා හැරීමට පුරුෂයා මූලික වන අතර, එහි ගොදුර බවට පත් වන්නේ කාන්තාවයි. පුද්ගලයා තුළින් ප්‍රචණ්ඩ බව ඇතිවීම හා ඉස්මතු වීම කෙරෙහි ඔහු ජීවත්වන සමාජයේ පවතින සමාජ, ආර්ථික, දේශපාලන මූලයන් මගින් නිර්මාණය කරනු ලබන මානසික පසුබිම ප්‍රබල බලපෑමක් ඇති කරයි. නියතපාල පමණක් නොව සෝමේ ද මෙයට ගොදුරු වෙති. මෙම ප්‍රචණ්ඩත්වයට හේතුව ලෙස දැකිය හැක්කේ ගෘහය තුළ ක්‍රියාත්මක වන බලය, පාලනය හා අධිකාරිත්වය ස්ත්‍රී-පුරුෂ භේදය මත ක්‍රියාත්මක වීමයි. එසේම කාන්තාව පුරුෂාධිපත්‍යයට එරෙහි වීම ප්‍රචණ්ඩත්වයට බලපාන ප්‍රධාන හේතුවක් වෙයි.

> ''කාන්තාවන්ට එරෙහි හිංසනය යනුවෙන් අදහස් වන්නේ කාන්තාවන්ට කායික, මානසික හෝ ලිංගික හානියක් සිදුවන හෝ සිදුවිය හැකි ස්ත්‍රී-පුරුෂ සමාජභාවය මත පදනම් වූ ඕනෑම ක්‍රියාවකි. ඊට සමාජීය හෝ පෞද්ගලික ජීවිතයේ දී එවැනි ක්‍රියා කිරීමේ තර්ජනයන්, බලකිරීම් හෝ හිතුවක්කාර ලෙස නිදහස අහිමි කිරීම ද අයත්ය'' (බීජං ප්‍රකාශනය, 1996 ඃ 85).

අවුරුදු දොළහක යුග දිවිය නිමා කර ගයාන්, ශානි නම් දරු දෙදෙනා ද සමග නිවසින් බැහැර වන අමා නම් නීතිඥවරියගේ කතාව 'අග පිපි මල්' නවකතාවට විෂය වී ඇත. දික්කසාද වූ ස්ත්‍රියකට පවත්නා සමාජ සම්මතයන් අභියෝගාත්මකව බලපෑම් කරන ආකාරය මෙහි වඩාත් ප්‍රබල අන්දමින් නිරූපිතය.

> ''අසිත මෙන්ම සමාජයෙහි ඉහළ ස්තරයන්හි සිටින පිරිමි ද සමාජයේ පහළම ස්තරයන්හි සිටින පිරිමින් ද සිතන්නේ සමාජයේ සුක්කානම ඔවුන් අත ඇති බවය. ගැහැනියක වශයෙන් ඉපදීමෙන් උපතින්ම අඩු සමාජ තත්වයක් ගැහැනු ළමයා රැගෙන එන්නේ යැයි අමා සිතුවාය. ඉදින් ඒ දරුවා හැදී වැඩිය යුත්තේ ගැහැනුකමේ එම සීමාවන්ට යටත්වය. ඒ සීමාවන්ගෙන් පිටතට එබිකම් කළහොත් සමාජයේ ගල් පහරට දූන හෝ නොදූන ගොදුරු වන්නට සිදු වේ'' (රාහුබද්ධ, 1994 : 229).

සිංහල නවකතාවේ අභිවර්ධනයට දායකත්වය දැක්වූ ප්‍රධාන ලේඛකයකු වන කේ. ජයතිලක තම නිර්මාණ මගින් ලාංකේය ගම, පවුල, පුද්ගල සම්බන්ධතා, සමාජ දේශපාලන වෙනස්වීම් ස්පර්ශ කරයි. කේ. ජයතිලකගේ පරාජිතයෝ (1955) නවකතාවෙන් නිර්මාණකරණයට ප්‍රවිෂ්ට වී චරිත තුනක් (1963), අප්‍රසන්න කතාවක් (1963), දෙලොවට නැති අය (1964), පිතාමහ (1966), මායා මාළිගා (1974), මතු සම්බන්ධයි (1975), රාජපක්ෂ වලව්ව (1980), පුංචිරාලගේ මරණය (1986), මහල්ලකුගේ ප්‍රේම කතාව (1992), අධිෂ්ඨාන (1992), කාලෝ අයංතෙ (1994), පියා සහ පුත්තු (1997) වැනි කෘති රචනා කළේය.

විසිවන සියවසේ මුල් භාගයේ දී බස්නාහිර පළාතේ පිටිසරබද ගමක විසූ පවුලක තොරතුරු 'පිතාමහ' කතාවෙන් ඉදිරිපත් වේ. පිරිමි දරුවන් පස් දෙනෙකු හා ගැහැනු දරුවන් පස් දෙනෙකු සිටින මෙම පවුලේ පුතුන්ට පමණක් අධ්‍යාපන අවස්ථා ලබා දෙයි. පියාගේ ආධිපත්‍යය, තේජස මෙන්ම මවගේ අනුවණකම් හා යටහත්පහත්භාවය ද කතුවරයා කථකයා ලවා ඉස්මතු කරවයි.

> ''අම්මා නුවණක්කාර කාන්තාවක වනුයේ වරින් වර පමණකි. එසේ නොවන විට දී වරින් වර ඈ කෙරෙන් ද සාම්ප්‍රදායික හැදිමිටි මතුවීමට බැරිකමක් නැත'' (ජයතිලක, 1982 : 84).

කාලෝ අයංතෙ වැනි නවකතාවල ගැමි පරිසරයක ජීවත්වන පුද්ගල සමූහයකගේ සමාජ, ආර්ථික, සංස්කෘතික, ලිංගික හැසිරීම් විවෘතව සාකච්ඡා කරයි. ගිල්බට් නමැති කතා නායකයා භාමිනා, ජයවතී, බක්කි අම්මා, රාළහාමි වැනි පුද්ගල චරිත මෙහි ප්‍රධාන වේ. ස්ත්‍රීත්වය පිළිබඳ කතුවරයාගේ හැඟීම්, ආකල්ප, ඍජුවම ඉදිරිපත් වේ.

> ''උඹ හිතන විදිහෙ කෙල්ලක් නෙවේ ඒකි. ඒකි හොඳ හැදුණු කෙල්ලක්. නටන කෙල්ලෝ අතරෙ ඉන්නවද හැදුණු එවුන්. අහක ඉන්න නැහැදුණු එවුන්ටත් කියන්නෙ නැට්ටුක්කාරියො කියල බව උඹ දන්නෙ නැද්ද?'' (ජයතිලක, 1974 : 46).

ජීවිතයේ සැඳෑ සමයේ හුදකලාව විසින් කායික, මානසික පීඩනයට ලක් කරන ලද දෙමාපියන්ගේ කතාන්දරය පුංචිරාළ නවකතාවට තේමාව වී ඇත. සුවිමලී සහ නන්දන දරු දෙදෙනාට අධ්‍යාපනය ලබා දී, සමාජයේ ඉහළට ඔසවා තැබීමට දෙමාපියෝ සමත් වෙති.

පුංචිරාලගේ මරණය නවකතාවට ඇසුරු කර ගන්නේ එම දරුවන්ගේ විවාහ ජීවිත හා බැඳුණු ගැටලුය. පුංචිරාල හා පොඩිනා අඹු සැමියන් ලෙස ගත කළ නිදහස් සන්සුන් ජීවිතය විපරිණාමයට ලක් වී දරුවන්ගේ ලෝකය අතෘප්තිය, අසහනය, පීඩාව වෙලාගෙන ඇති ආකාරය දකිය හැකිය. සමාජය හා පවුල තුළ සිදු වූ පුළුල් වෙනස්කම් කාන්තාවගේ ස්වාධීනත්වයට බලපෑම් කර ඇත.

'පුංචිරාලගේ මරණය' නවකතාවෙන් සාකච්ඡා කෙරෙන්නේ නන්දනගේ බිරිඳ වන රේණුකාට විදුහල්පති ධුරයක් ලැබීම නිසා පවුලේ ඇතිවන ගැටුම් හා අර්බුදයි. මව නිවසේ නැති අවස්ථාවලදී පියා ඉවුම් පිහුම් කටයුතු කිරීම තරුණ පුතාගේ කෝපයට හේතු වේ.

> ''ඒ ගෑනිට මකබෑ වෙන්න කියනවා. තාත්තා උයල දුන්නට මම බත් ඇටයක් කන්නෙ නෑ. අපියි තාත්තට උයලා දෙන්න ඕන'' (ජයතිලක, 1986 : 133).

ප්‍රාථමික වූත්, ඉතා බලවත් වූත්, ඒකකය පවුල බව සඳහන් කරන ජයතිලක 'පියා සහ පුත්තු' නවකතාවේ දී උත්සාහයෙන් හා ධෛර්යයෙන් දියුණු වූ අසේල තමා උපයා ගත් දේපල පුතුන් දෙදෙනාගේ ලේලිවරුන් විනාශ මුඛයට ගෙන යනු දැක ඇති වූ කම්පනය නිසා නිවස හැරදා යයි. ජයතිලක තමාගේ හැම නවකතාවකින්ම පාහේ ස්ත්‍රියගේ ද්විතියිකභාවය සහතික කරයි.

'මහල්ලකුගේ ප්‍රේම කතාව' නවකතාවෙහි නිර්මාණශීලී ජනප්‍රිය ලේඛකයකු වන සමරනායක පරිපාලන නිලධාරිනියක වන බිරිඳගේ කාර්යබහුල බව නිසා තම අවශ්‍යතා සපුරා ගැනීමට විමලා නම් තරුණිය යොදා ගනියි. ස්වාමිපුරුෂයාගේ කායික, මානසික අවශ්‍යතා සපුරාලීම බිරිඳගේ අනිවාර්ය වගකීමක් කොට අදහස් ඉදිරිපත් කරයි.

කේ. ජයතිලක 'චරිත තුනක්' නවකතාව මගින් ද බස්නාහිර පළාතේ පිටිසර ගමක ජීවත් වූ සහෝදරයන් තිදෙනෙකුගේ ජීවිත කතාන්තරය ඉදිරිපත් කරයි. එසමයෙහි ස්ත්‍රීන්ගේ අධ්‍යාපනික පසුබිම මෙම නවකතාවෙන් පැහැදිලිව හඳුනාගත හැකිය.

> ''නංගිට ඉගැන්වීමේ අදහසක් අම්මා හෝ තාත්තා තුළ නොවීය. අපේ ගොඩැල්ලෙන් කිසිම ගැහැනු ළමයෙකු පාසැල් ගියේ නැත. ගෙදර ගොම මැටි ටිකක් ගාගෙන වළඳක් රත් කරගෙන ඉන්ට මොන අකුරු ද වැඩිහිටියෝ තර්ක කළහ'' (ජයතිලක, 1963 : 63).

කෙසේ වුවද කුඹුරු වැඩවලදී ස්ත්‍රිය පුරුෂයා හා සමග කරට කර වැඩ කළ බව මෙහි සඳහන් වේ. ගෘහ කටයුතුවල මෙන්ම කෘෂිකාර්මික කටයුතුවල ද ස්ත්‍රියගේ ශ්‍රම සහභාගිත්වය විධිමත් රැකියා අංශයක් ලෙස වර්ග කර නොමැති වීම මෙයට හේතුව විය හැකිය.

දේශපාලන තේමාවක් ඇසුරු කර ගත් 'රාජපක්ෂ වලව්ව' මගින් ද ප්‍රතිනිර්මාණය කෙරෙන්නේ ශ්‍රී ලංකාවේ වලව් පන්ති අතර හුවමාරු වූ තට්ටු මාරු දේශපාලනයයි. මෙහි ද දැකිය හැක්කේ ප්‍රබල පුරුෂ චරිත පමණි. දෙලොවට නැති අය, මතු සම්බන්ධයි නවකතාවල ද මෙම ලක්ෂණ පැහැදිලිව දැකිය හැකිය. පුරුෂත්වය හා බැඳි නායකත්වය, බලය, පාලනය, අධිකාරිත්වය සියල්ලම පීතෘ මූලික දෘෂ්ටි වේ. සමස්තයක් ලෙස බලන විට ජයතිලකගේ නවකතාවල පුරුෂ චරිතය ප්‍රධාන වේ. අධ්‍යාපන, සමාජ, දේශපාලන කිසිදු කරුණකදී ඇය මූලිකත්වයේ තබා නැත. ඓතිහාසික සමාජ සම්මත රාමුව මතුයෙහි ස්ත්‍රීත්වය ස්ථානගත කර ඇත.

සිංහල නවකතාවේ හැට දශකය නියෝජනය කරන ටෙනිසන් පෙරේරා තම නිර්මාණ මගින් පුළුල් සමාජ, දේශපාලන පසුබිමක් ආවරණය කරයි. **දුක් ගින්දරක් මැදින්** (1960)**, විප්ලවය** (1963), **පහන් කන්ද මුල අඳුර** (1964), **දුටිය ගාමිණී නොමළ වගයි** (1969), **නික්මන** (1990), **පද්මිණීලා, තිවංකලා** (1990), **පද්මිණීලා, තිවංකලා, රසිනලා** (1990), **සතුරු සේනා** (1991), **මම රාජාභරණ** (1992), **අග්නි කල්පය** (1993), **ගිරිදුර්ග** (1993), **චක්‍රවර්ති** (1995), **සත්‍යවාදීන්ගේ මරණ මංචකය** (1998) මින් කිහිපයකි.

ටෙනිසන් පෙරේරාගේ 'දුටිය ගාමිණී නොමළ වගයි' නවකතාවට පෙරවදනක් ලියන සුනිල් විජේසිරිවර්ධන,

> ''නූතන කැරලිකරුවා අපූරු සත්වයෙකි. විප්ලවවාදියා නම් දරන ඔහු අසම්ප්‍රදායික ජීවිතයක් සඳහා ද පරාධීනත්වයට එරෙහිව ද සකලවිධ පීඩනයට එරෙහිව ද ප්‍රසිද්ධියේ පෙනී සිටින නමුත් ඔහුගේ නිවහන තුළ පැරණි වහල් ගැහැනියම බිරිඳගේ වේශයෙන් පෙනී සිටී'' (පෙරේරා, 1992 : XIV).

මිස් නාහේන, දියසේන හා ඔවුන්ගේ ජීවිතවලට සම්බන්ධ වන ශ්‍රද්ධාසේන පිළිබඳ කතාන්තරය සමාජ, සංස්කෘතික, ආර්ථික, දේශපාලනික විෂමතා හෙළි කරන්නකි. ස්ත්‍රීත්වය පහත් කොට සලකන ආගමික, සංස්කෘතික පද්ධති තුළින් නිරතුරු පීතෘත්වයට ඉහළ අගයක් ලබා දෙයි. ස්ත්‍රියකගේ ජීවිතයේ තීරණාත්මක අවස්ථා වන ප්‍රේමය, විවාහය, කන්‍යාභාවය, ප්‍රජනනය, උපත් පාලනය යන අවස්ථා පුරුෂ මූලිකත්වයට යටත් වන ආකාරය මෙහි නිර්මිතය.

> ''ඔහෙට ඕන මෙයාද? මෙයාද? මෙයාද? රූප, ගීතා, චමලී, රමණී, අතිරමණී'' (පෙරේරා, 1992 : 22).

ටෙනිසන් පෙරේරාගේ පද්මිණීලා, තිවංකලා (පළමු කොටස), පද්මිණීලා, තිවංකලා, රසිනලා (දෙවන කොටස) කතා වස්තුවලින් කියවෙන්නේ තිවංකගේ ජීවිතයට එක්වන ගැහැනුන්ගේ

ඉරණමයි. රමණී, මෙත්තා, පද්මිණී, රසිනා යන ගැහැනු සමග විවාහය හා ඉන් පරිබාහිරව පවත්නා ලිංගික සම්බන්ධතා මෙහි නිරූපණය වේ. රැඩිකල් ස්ත්‍රීවාදීන්ට අනුව පීතෘ අධිපතිත්වය යනු ස්ත්‍රියගේ සශ්‍රීකත්වය පිරිමියාගේ පාලනයට නතු වීමයි. බුදු දහමේ දක්වෙන ආවේණික දුක්ඛ සූත්‍රය හා සමානව ඉස්ලාම් දහමේ පරිපාලනය පිරිමින්ට පමණක් යන්න අල්ලාහු පවසන බව ඉෆ්සාන් පවසයි.

> ''අල්ලාහු නආලා පිරිමින් මෙන් ගැහැනුන් මැව්වේ නැත. ගැහැනු අතර බෙලහීනතාවන් සමහරක් ඇත. ස්ත්‍රිය ශක්තියෙන් හා ස්වභාවයෙන් බෙලහීන වන්නීය. ඇයට මාසික ඍතුව, දරු ප්‍රසූති ඍතුව ඇති වන්නේය. ගැබ් ගන්නීය. කිරි දෙන්නීය. මෙලෙස කරුණු රාශියක්ම ඇයව බෙලහීන කරන්නේය...... පිරිමින් ගැහැනුන් පාලනය කරන්නෝය'' (සුරතුන් නිසා, 34, ඉෆ්සාන්, 2008 : 10).

'සතුරු සේනා' නවකතාවේ දී විශ්වවිද්‍යාල ආචාර්යවරයකු වන යෝගේෂ්වරම්, බිරිඳ තංගම්මා, පුත් කෘෂ්ණාගේ ජීවිතවල පවත්නා අර්බුද විවෘතව ඉදිරිපත් කරයි. කෘතිය පුරාම දකිය හැක්කේ තමා සතු බලය සහ ආධිපත්‍යය මතින් ස්ත්‍රීත්වය යටපත් කරන ආකාරයයි. ලිංගිකමය වශයෙන් ඉතා ක්‍රියාශීලීව හැසිරෙන කාන්තාව පුරුෂයා විසින් හෙලාදකිනු ලබන අතර එහි අකර්මණ්‍ය හා උදාසීන කාන්තාව ඒ සඳහා බලෙන් යටපත් කර ගනියි. එමෙන්ම පුරුෂයා තමාගේ ලිංගික ශක්තිය හා හැකියාව පිළිබඳව ආඩම්බර වෙයි. ස්ත්‍රියට එරෙහිව පැතිරී ඇති පුරුෂ හිංසනය යනු හුදෙක් ඇයට එරෙහිව ක්‍රියාත්මක වන බලයේ එක් ස්වරූපයක් පමණක් බව ස්ත්‍රීවාදීන්ගේ අදහසකි.

ටෙනිසන් පෙරේරාගේ 'ගිරිදුර්ග' නවකතාව පුරුෂ මූලික දෘෂ්ටියෙන් නිර්මිතය. විදෙස් රැකියාවක් සඳහා මැදපෙරදිග ගිය බිරිඳ මෙහි ප්‍රධාන චරිතය වේ. මෙහි දී කර්තෘවරයා ස්ත්‍රීත්වය හා පුරුෂත්වය පිළිබඳ සීමා මායිම් වෙන් කර ගනියි.

> ''අම්මා බුදු වේවා, ගෑනු බුදු වෙනවද? බෝධිසත්වවරියක් ගෑනුන්ට මොස්ක් තහනම්, එහෙ දෙයියො පුරුෂාධිපත්‍යයට පක්ෂයි. දෙයියන්නාන්සේ පිරිමියෙක් ද? ගැනියෙක් ද? ලිංගභේදයක් නෑ. ඒත් පුරුෂ හෝමෝන වැඩියි'' (පෙරේරා, 1993 : 25, 40).

'සත්‍යවාදීන්ගේ මරණ මංචකය' නවකතාව එක්දහස් නවසිය හැත්තෑඑකේ අප්‍රේල් කැරැල්ල ඇසුරු කරගෙන රචනා කර ඇත. මෙහි කතා නායකයා පුවත්පත් ලේඛකයෙකි. ඔහු ලියන පොතේ ප්‍රධාන චරිතය මැජික්කාරයෙකි. සාහිත්‍ය කලාව, ඉතිහාසය, දේශපාලනය හදාරන කථකයා තම බිරිඳ වන රමණී විග්‍රහ කරන්නේ විකට් එකට බෝලය එල්ල කළ තරුණයන්ගේ දස්කම් ගැන කතා කරන අගතියෙන් කුණු වූ හැම දෙයක්ම සුවඳ විලවුමක් සේ ඇඟපතේ ගා ගැනීමට ප්‍රිය කරන්නියක් ලෙසිනි. ටෙනිසන් පෙරේරාගේ ප්‍රථම නවකතාව වන දුක්

ගින්දරක් මැදින්' කෘතියෙහි උපාලි නම් කතා නායකයා ළමා වියේ සිට වින්දේ දුක් කරදර සහිත ජීවිතයකි. උපාලි කුඩා කාලයේ දී මව පියාට කරන අතවරත්, උපාලිගේ තරුණ වියේ දී ඇසුරට පත්වන සෝමා, රමණී පිළිබඳ සිතුවිලිත් කතාව ආරම්භයේ සිට අවසානය දක්වා විකාශනය වේ.

> පරට්ටී, පරට්ටී, මහා පරට්ටී
> මොකද පරට්ටියේ කතා නැත්තේ.... තොට එක එකා එක්ක නම් ඕන තරම් කතා කරතැකී'' (පෙරේරා, 1965 : 2, 13 පිටු).

බීමට ඇබ්බැහු වූ පියෙකු නිසා පීඩාවිඳින මවක හා පුතෙකුගේ ජීවන වෘත්තාන්තය මෙහි ඉදිරිපත් වේ. පිරිමි ආධිපත්‍යය නිසා පීඩාවිඳින ස්ත්‍රී ජීවිත මෙහි දැකිය හැකිය.

> ''පියා මගින් කතුවරයා පෙන්වන්නේ පුරුෂාධිපත්‍යයයි. පුරුෂයා විසින් ස්ත්‍රිය පීඩනයට පත් කරන ආකාරයයි'' (තෝරදෙනිය, 2018 : 151).

කතුවරයාගේ අදහස් ඉදිරිපත් කිරීම්වල පීතෘවාදී නැඹුරුව පැහැදිලිව ගම්‍යමාන වේ. එහි දී සංස්කෘතිය නීතිය, ආගම, දේශපාලනය, ආර්ථිකය, ඉතිහාසය, අධ්‍යාපනය යනාදී හැම අංශයකම පීතෘ මූලික බල ව්‍යූහය ක්‍රියාත්මක වන ආකාරය දැකිය හැකිය.

සිංහල නවකතාවට දායක වී ඇති ප්‍රධාන පෙළේ ලේඛක ලේඛිකාවන් හතර දෙනාගේ නිර්මාණ සසඳා බලන විට පැහැදිලිව දැකිය හැකි ලක්ෂණයක් නම් ලේඛිකාවන් ස්ත්‍රීත්වය ප්‍රධාන කොටත්; ලේඛකයන් පුරුෂත්වය ප්‍රධාන කොටත් තම නිර්මාණ ඉදිරිපත් කර ඇති බවයි. සමස්තයක් ලෙස බලන විට මෙම නිර්මාණ බොහොමයකට පසුබිම් වී ඇත්තේ මධ්‍යම පන්තික පවුලයි. ලොව පුරාම දරුණු ලෙස පීඩාවට පත්වන ජන කොටස් අතර ස්ත්‍රිය කැපී පෙනෙන බවත් එය ඇයගේ අධ්‍යාපනය, පෝෂණය, සෞඛ්‍ය, ආරක්ෂාව, රැකියාව යනාදී සියලුම අංශවලට බලපෑම් කරන බවත් ස්ත්‍රීවාදීන්ගේ අදහසකි. මේ තත්වය නිර්මාණය වනුයේ පීතෘ මූලික සංස්කෘතිය ප්‍රධාන කොට ගෙනය.

> ''භාෂාව සංස්කෘතිය මෙන්ම එහිම උපාංග වන සාහිත්‍ය කලාවන් ද පුරුෂ නිර්මිතයක් බවත් මෙතුවක් සමස්ත සාහිත්‍ය ඉතිහාසය පුරාම ස්ත්‍රිය නිරූපණය වී ඇත්තේ පුරුෂ දැක්මට අනුව බවත් ස්ත්‍රීවාදීහු දැක්වූහ. පුරුෂ කේන්ද්‍රීය සමාජ සංස්කෘතික නිර්මිතය තුළ සිය පරාරෝපිත බව විමසීමත් (අනන්‍යතාව සොයා යාමත්) ස්ත්‍රීවාදී විචාරය තුළින් මෙන්ම නිර්මාණ මගින් ද අරමුණු කෙරිණ'' (සමන් කුමාර, 1999 : 32).

නිදසුනක් ලෙස සුමිත්‍රා රාහුබද්ධගේ ඉටි පහන් හි සෝමේ පවත්නා සමාජ, දේශපාලන, ආර්ථික පීඩනයන්ට එරෙහිව උඩුගං බලා යන ගැහැනියකි. ඇය අවසානයේ ජීවිතයෙන්

වන්දි ගෙවන්නේ ද පුරුෂ මූලිකත්වයට එරෙහිව යාමේ ප්‍රතිඵලයකිනි. නීත්‍යානුකූල පීතෘත්වය අහිමි වීම නිසා ළමා වියේ සිටම පීඩාකාරී අත්දැකීම් ලබන ඇය පීතෘ මූලික නියමයන් ඉදිරි පරපුර වෙත සම්ප්‍රේෂණය කිරීමේ නොහැකියාව නිසා ජීවිත ගමන නිමා කරයි. සෝමේ ස්ත්‍රී ගතිලක්ෂණවලින් බැහැර වීමත් සමාජය ඇය බැහැර කිරීමට ප්‍රධාන හේතුව වේ. ආර්ථික, දේශපාලන, ආගමික, සමාජ හා සංස්කෘතික ආයතන සියල්ලෙහිම පාලනය පුරුෂයා මත රැඳී ඇති බවට මෙම නිර්මාණ සාක්ෂ්‍ය දරයි. ස්ත්‍රියකගේ ශ්‍රම ශක්තිය, ප්‍රජනන ශක්තිය, සංචලතාව, දේපල හා ආර්ථික සම්පත් යනාදී සියල්ල පිරිමියා විසින් පාලනය කරනු ලබන ආකාරය කේ. ජයතිලකගේ හා ටෙනිසන් පෙරේරාගේ නිර්මාණ හදාරන විට සාක්ෂාත් වේ. එමෙන්ම පීතෘ මූලිකත්වයට අවනත වීමේ වැදගත්කම ලේඛක නිර්මාණවල ඍජුව ප්‍රකාශ නොවුවද සමස්ථාර්ථයෙහි යටි පෙළෙහි පැහැදිලිව විද්‍යමාන වේ. ස්ත්‍රී-පුරුෂ සමාජභාවය එක්තරා විෂම ලක්ෂණයක් ලෙස පොදුවේ මෙම නවකතාවල දැකිය හැකි සංකල්පයකි. ගැනු ගති, උතුම් කාන්තා ගුණ, චපල ගැහැනිය, කිරි මව, නූගත් ගැහැනිය, වදක භාර්යාව යන හැම අර්ථයක්ම සංකල්ප රූපයක්ම (image) ලෙස ස්ථානගත වී ඇත. එහෙත් පිරිමියා මේ ආකාරයෙන් සංකේතවත් කර නැත. ඊට හේතුව මනුෂ්‍ය හා මානුෂික වශයෙන් සලකන හැම දෙයක්ම අවිඥානිකව පුරුෂ කේන්ද්‍රීය වීමයි. පිරිමියා සහ පිරිමි මතවාදය සර්ව බලධාරී දෙවියන් ලෙස වැඩ හිඳීමයි. ස්ත්‍රිය භාෂාව හෝ කතිකාව ඔස්සේ සම්පාදනය කර ඇත්තේ ඒකාකෘති (stereotype) අර්ථය නැතහොත් මනෝ විද්‍යාත්මක වශයෙන් පරිපූර්ණ වූ (psychologically rounded) අර්ථයයි. ඊවා රණවීරගේ සෙදෝනා නවකතාවේ විවාහක පුරුෂයකු සමග පෙමින් බැඳීම නිසා සෙදෝනා අපවාදයට ලක් වුවත් වියපත් වූ විට කිරි අම්මාවරුන්ගේ දානයකට ඇරයුම් ලැබීම විවාදසම්පන්නය.

ස්ත්‍රීවාදී දෘෂ්ටියක පිහිටා සමාජය තේරුම් ගැනීමට යාමේදී පුරුෂාධිපත්‍ය සංකල්පය එහි කේන්ද්‍රය ලෙස ස්ත්‍රීවාදීහු විශ්වාස කරති. ස්ත්‍රියට එරෙහි පීඩාකාරී තත්වයන් පවත්නා බවට නවකතා රචිකාවියන් තම නිර්මාණවලින් හැඟවුම් කළ ද පුරුෂ මූලික ස්වභාවයේ නිර්දය බව නොතකා හරින බව පෙනේ. සුමිත්‍රා රාහුබද්ධගේ 'අග පිපි මල්' නවකතාවෙන් ඉදිරිපත් වෙන දික්කසාදය නිසා දරු දෙදෙනෙකු සමග දුක් විඳින නීතිඥවරියක වුවද ඇය නිතර හිටපු සැමියාගේ ආරක්ෂාව සහ රැකවරණය පතයි. සුමිත්‍රාගේ නවකතාවල ගුරුවරිය, වෛද්‍යවරිය, නීතිඥවරිය, ඉංජිනේරුවරිය, ලිපිකාරිනිය වැනි චරිත ප්‍රධාන වේ. ඊවා රණවීරගේ නිර්මාණවල හමුවන්නේ අන්‍යයන්ගේ නිවෙස්වල බැළමෙහෙකම් කරන ආර්ථික දුෂ්කරතා නිසා අනාථව අසරණව ලිංගික හිංසනයට ලක්වන ගැහැනුය. කේ. ජයතිලක තම නවකතාවල ගෘහාශ්‍රිත කටයුතුවල නිරත වන ගැහැනු වැඩි වශයෙන් ඉදිරිපත් කරන අතර ටෙනිසන් පෙරේරා ස්ත්‍රීත්වය අප්‍රධාන කොට ලිංගිකත්වය සම්බන්ධ අවස්ථාවල දී පමණක් ඇය ප්‍රමුඛත්වයට ගෙන එයි.

සමාලෝචනය

ස්ත්‍රීවාදය යනු පැහැදිලිව ලියා වගුගත කළ හැකි න්‍යායක් ලෙස පවතින්නක් නොවේ. එය විවිධ දෘෂ්ටිමය ආස්ථාන මත ගොඩනැගෙමින් පවතින්නකි. ස්ත්‍රීවාදය නැතහොත් කාන්තා විමුක්තිය සඳහා වන අරගලය ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය අන්තර්ගත වූවකි. ස්ත්‍රීවාදය සමාජ පරිවර්තනයක් යෝජනා කරන අතර කාන්තා පීඩනය නිමා කිරීමට උත්සාහ ගන්නා ව්‍යාපාරයක් ලෙස ද හැඳින්විය හැකිය. ශ්‍රී ලාංකේය සිංහල නවකතාවෙන් මේ සඳහා ලැබෙන පිටුබලය ඉතාමත් අවමය. ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය ස්ත්‍රියට හිංසාකාරී ලෙස බලපාන ආකාරය මෙන්ම එහි පිතෘමූලික ආකෘතියත් මෙම නවකතාවල පැහැදිලිව දැකිය.පර්යේෂණයට පාදක කර ගත් නවකතාවල ස්ත්‍රීවාදී ප්‍රවේශයක් දැකිය නොහැකි බැවින් ස්ත්‍රීත්වය පිළිබඳ විශ්වීය ප්‍රවණතාවල අවශ්‍යතාව යෝජනා කෙරේ.

ආශ්‍රිත ග්‍රන්ථ නාමාවලිය

අමරකීර්ති, ලියනගේ. (2005). අමුතු කතාව, පුංචිබොරැල්ල : විජේසූරිය ග්‍රන්ථ කේන්ද්‍රය.

ඉලයප්ආරච්චි, එරික්. (2000). කලාත්මක ඥානය හා සැබෑ ලෝකය, පුංචිබොරැල්ල : විජේසූරිය ග්‍රන්ථ කේන්ද්‍රය.

ඉහ්සාන්, මව්ලවි රෂාදි. (2008). (සංස්.) ඉස්ලාමය තහවුරු කරන හිජාබය, කර්තෘ ප්‍රකාශන.

ජයතිලක, කේ. (1960). පරාජිතයෝ, කොළඹ : ප්‍රදීප ප්‍රකාශකයෝ.

(1964). දෙලොවට නැති අය, කොළඹ : ප්‍රදීප ප්‍රකාශකයෝ.

(1966). පිතාමහ, කොළඹ : ප්‍රදීප ප්‍රකාශකයෝ.

(1974). මායා මාළිගා, කොළඹ : ප්‍රදීප ප්‍රකාශකයෝ.

(1975). මතු සම්බන්ධයි, කොළඹ : ප්‍රදීප ප්‍රකාශකයෝ.

(1977). පුංචිරාළ, කොළඹ : ප්‍රදීප ප්‍රකාශකයෝ.

(1980). රාජපක්ෂ වලව්ව, කොළඹ : ප්‍රදීප ප්‍රකාශකයෝ.

(1986). පුංචිරාළගේ මරණය, කොළඹ : ප්‍රදීප ප්‍රකාශකයෝ.

(1992). මහල්ලකුගේ ප්‍රේම කතාව, කොළඹ : ප්‍රදීප ප්‍රකාශකයෝ.

(1994). කාලෝ අයංතෙ, කොළඹ : ප්‍රදීප ප්‍රකාශකයෝ.

(1997). පියා සහ පුත්තු, කොළඹ : ප්‍රදීප ප්‍රකාශකයෝ.

(2001). චරිත තුනක්, කොළඹ : ප්‍රදීප ප්‍රකාශකයෝ.

ජයවර්ධන, කුමාරි. (1994). ස්ත්‍රීවාදය හා ජාතිකවාදය, කොළඹ : සමාජ විද්‍යාඥයින්ගේ සංගමය.

තෝරදෙනිය, සේන. (2010). විචාර විලෝචන, කොළඹ : දයාවංශ ජයකොඩි සහ සමාගම.

ද සිල්වා, පී.ජී. ඥානසිරි .(2004). දර්ශනය හා කාන්තාව, කොළඹ : සමයවර්ධන පොත්හල.

පෙරේරා, ටෙනිසන්, (1965). දුක් ගින්දරක් මැදින්, කොළඹ : ඇම්.ඩී. ගුණසේන සහ සමාගම.

(1990). නික්මන, කොළඹ : දයාවංශ ජයකොඩි සහ සමාගම.

(1990). පද්මිණිලා, තිවංකලා, කොළඹ : ඇස්. ගොඩගේ සහ සහෝදරයෝ.

(1992). දුටිඨ ගාමිණී නොමළ වගයි, කොළඹ : දයාවංශ ජයකොඩි සහ සමාගම.

(1995). මම චක්‍රවර්ති, කොළඹ : දයාවංශ ජයකොඩි සහ සමාගම.

(1998). සත්‍යවාදීන්ගේ මරණ මංචකය, කොළඹ : ඇස්. ගොඩගේ සහ සහෝදරයෝ.

භාසින්, කමලා .(2000). පීතෘ මූලිකත්වය යනු කුමක්ද? කොළඹ : සමාජ විද්‍යාඥයින්ගේ සංගමය.

රණවීර, ඊවා. (1999). සෙදෝනා, පුංචිබොරුල්ල : විජේසූරිය ග්‍රන්ථ කේන්ද්‍රය.

(2001). ලැයිසා, පුංචිබොරුල්ල : විජේසූරිය ග්‍රන්ථ කේන්ද්‍රය.

රාහුබද්ධ, සුමිත්‍රා. (1978). බුමුතුරුණු, නුගේගොඩ : කර්තෘ ප්‍රකාශන.

(1979). උද්‍යානය, නුගේගොඩ : කර්තෘ ප්‍රකාශන.

(1981). දළ රළ පෙළ, නුගේගොඩ : කර්තෘ ප්‍රකාශන.

(1984). කෙළිමඬල, මහරගම : තරංජි ප්‍රින්ටර්ස්.

(1986). සුර අසුර, නුගේගොඩ : කර්තෘ ප්‍රකාශන.

(1994). ඉටි පහන්, නුගේගොඩ : කර්තෘ ප්‍රකාශන.

(1998). අග පිපි මල්, නුගේගොඩ : කර්තෘ ප්‍රකාශන.

සරච්චන්ද්‍ර එදිරිවීර. (1997). සිංහල නවකතා ඉතිහාසය හා විචාරය, නුගේගොඩ : සරසවි පොත්හල.

සුරවීර, ඒ.වී. (1973). නවකතා නිර්මාණය හා අවබෝධය, කොළඹ : හංස ප්‍රකාශකයෝ.

Beauvior,D.S. (1974). The Second sex, Newyork ; Vintage Books.

Butler, Judith. (1990). Gender Trouble,Newyork ;Routledge.

Freedman, Jademan. (2002). Feminism, New Delhi, Viva Books (Pvt) Ltd.

Freiden , Betty. (1963). The Feminine Mystique , Newyork:; W.W.Norton Company.

Gajab Sharma Kumari.(2001). Women's Writings, Women Voices, India : Luxmi Offset Press.

Garrett Stephanie. (1987). GENDER, New York: Routledge.

Showalter, Elaine. (1985). The New Feminist Criticism : Essays on Women, Literature and Theory,Newyok:Pantheon Books.

Gillbert Sandra and Gubar Susan. (1979). The Mad Women in the Attic : The Women Writer and the Nineteenth Century Literary Imagination, Baltimore Yale: University Press.